

ПІДГОТОВКА ОЦІНЮВАЧІВ – НАГАЛЬНЕ ПИТАННЯ СЬОГОДЕННЯ

В більшості країн світу професія оцінювач давно увійшла в ринкову практику і знаходиться в періоді зрілості. В Росії становлення процесу оцінки власності, як професійної діяльності спеціалістів, відносять до 1861 року, коли після відміни кріпосного права був введений податок на власність. Професія оцінювача в Україні з'явилася в середині 90-х років [1].

На початку реформаційних процесів пов'язаних з переходом до ринкової економіки і здійсненням приватизації державного майна, кількості оцінювачів було недостатньо для великого обсягу робіт із оцінки і рівень їх підготовки міг вважатися задовільним. В процесі подальшого переходу до ринкової економіки виникла потреба розширювати знання оцінювачів в галузі суміжних дисциплін, національної законодавчої бази та використання передової міжнародної практики оцінки т.т. суттєвого якісного росту підготовки оцінювачів [2].

Компетентна, об'єктивна, виконана на високому професійному рівні оцінка зараз потрібна в самих різних галузях ділової активності. Тому набуває актуальності не тільки задача підготовки українських фахівців – оцінювачів найвищого рівня кваліфікації шляхом організації всебічного навчання цій діяльності, а й розвитку та удосконаленню методології оцінки в світлі положень законів України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність» та «Оцінку земель» [3, 4].

Формування системи підготовки фахівців – оцінювачів в Україні було започатковане Міжнародним центром приватизації, інвестицій та менеджменту, який діє спільно з Українським товариством оцінювачів та Фондом державного майна України. Сьогодні вказаний центр очолює робочу групу з організації навчального процесу оцінювачів і є одним з основних розробників Загальних вимог до програми базової підготовки та підвищення кваліфікації оцінювачів(

затверджені Наказом ФДМУ від 15 квітня 2004 року №754) [5]. А також є ініціатором впровадження нової багатомодульної системи навчання оцінювачів згідно чинного законодавства.

Реалізуючи багаторічний досвід роботи в галузі освітніх послуг з оцінки, методичну та матеріальну базу, що відповідає світовим стандартам, відповідаючи на вимогу часу було створено центр сприяння розвитку оцінки майна, майнових прав в Україні [6].

Професійна підготовка оцінювачів здійснюється навчальними закладами, які уклали угоди про співробітництво з професійної підготовки оцінювачів з ФДМУ. Сьогодні в Україні функціонує 29 таких закладів. Вони здійснюють підготовку по окремим напрямам в залежності від напрямів оцінки. На сьогодні їх два(кожен з них включає більш вузькі спеціалізації), а саме: оцінка об'єктів у матеріальній формі та оцінка цілісних майнових комплексів, паїв, цінних паперів, майнових прав та нематеріальних активів в т.ч. прав на об'єкти інтелектуальної власності. Тому кожен, хто має намір отримати кваліфікацію оцінювача, в першу чергу, повинен визначитися з напрямом підготовки та спеціалізацією якою в подальшому буде займатися [7].

Фонд державного майна України, як учасник підготовчого процесу оцінювачів, повинен сприяти створенню конкурентного середовища серед навчальних закладів, які здійснюють професійну підготовку оцінювачів. Остання складається з навчання за програмами базової підготовки та підвищення кваліфікації, які підлягають обов'язковому погодженню Наглядової Ради з питань оціночної діяльності. ФДМУ та саморегулювні організації оцінювачів спільно здійснюють контроль за якістю професійної підготовки оцінювачів [8].

Однак, необхідно враховувати те, що, як на міжнародному рівні так і в Україні, відбуваються значні зміни які посилюють ринкове значення професійної оцінки майна. Це, в свою чергу, викликає необхідність перегляду як існуючих програм підготовки оцінювачів так і самого процесу підготовки.

Література

1. І. Руденко – Миних. Нерухомість і її професійна оцінка // Вінпрайс. Електронний довідник.
2. С. Сивец. Можно ли создавать специальные законы, регулирующие определённые направления деятельности, без специалистов данных направлений? // Бизнес Центр «Бизнесинформ». – 2009. – 12 августа.
3. Закон України “Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні” від 12 липня 2001 року N 2658-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. - № 47. – ст. 251 (зі змінами від 01.07.2010).
4. Закон України «Про оцінку земель» // Відомості Верховної Ради України. – 2004. - № 15. – ст. 229 (зі змінами від 05.11.2009).
5. Загальні вимоги до навчальних програм навчання оцінювачів та підвищення їх кваліфікації. Наказ Фонду державного майна України від 15 квітня 2004 р. N 754.
6. О. Тетерятник. Підготовка українських фахівців – оцінювачів // Юридична газета. – 2010. - № 26 (247). – с. 17.
7. Ю. С. Рудченко. Оціночна діяльність в Україні // Облік і фінанси АПК. – 2010. - № 3. – с. 45-48.
8. О. Тетерятник. Як стати оцінювачем?//Юридичний журнал. 0 2003. - № 7. – с. 3.